

ΛΕΥΚΗ ΒΙΒΛΟΣ

Αλήθειες που ενοχλούν

Η Κοινωνικοοικονομική κρίση
και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός

ΑΘΗΝΑ, Απρίλιος 2012

www.laos.gr
www.laostv.gr
www.alpha1.gr

Στα κείμενα που σας προσφέρουμε και που πιστεύουμε ότι έχουν ιστορική και πολιτική αξία δεν θα συναντήσετε ούτε ανακρίβειες, ούτε χυδαιότητες, ούτε αναιτιολόγητους χαρακτηρισμούς. Η αλήθεια των πράξεων και η αλήθεια των γεγονότων δεν τις χρειάζονται.

Πιστεύουμε ότι η προσεκτική ανάγνωση της ΛΕΥΚΗΣ ΒΙΒΛΟΥ για την σημερινή κρίση, θα φωτίσει πολλά από τα επόμενα βήματά σας για την σωτηρία αυτού του Λαού που άδικα δοκιμάζεται και της Πατρίδας, που σοβαρά κινδυνεύει τις πρώτες αυτές δεκαετίες του 21ο αιώνα.

Η θυμωμένη συνείδηση του Λαού - του κάθε ενός σας - στις εκλογές της 6ης Μαΐου, θα απαντήσει και θα ΤΙΜΩΡΗΣΕΙ τους ανίκανους και τους επίορκους.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Που κάθε μέρα πολεμιέται από την συνωμοσία της πολιτικής απάτης και των συμφερόντων

Η κρίση εκτός των δικών μας «ελληνικών λαθών», της κακής διακυβέρνησης και της κακής και φαύλης διαχείρισης των επί 37 έτη κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ., εκτροχιάσθηκε δραματικά λόγω **ΑΠΟΚΡΥΨΗΣ, ΕΞΑΠΑΤΗΣΗΣ και ΕΚΒΙΑΣΜΩΝ.**

Κατάληξη αυτής της άθλιας πολιτικής ήταν να φθάσουμε στο εγκληματικό όριο της εξόδου της χώρας από την Ευρώπη και το Ευρώ, γεγονός που στην πραγματικότητα ακόμη δεν το αποφυγάμε!

Η ΑΠΟΚΡΥΨΗ έχει σχέση με το γεγονός ότι από τον Ιανουάριο του 2008 ήταν δεδομένη (για κάποιους) η έκταση και οι συνέπειες της κρίσης. Εν προκειμένω την γνώριζαν και η Κυβέρνηση της Ν.Δ. και η Τράπεζα της Ελλάδος και οποσδήποτε **η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ο ΟΟΣΑ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.** Σήμερα αποκαλύπτονται ένα, ένα τα απόρρητα σημειώματα και οι εκθέσεις εκείνης της περιόδου. Η τότε Κυβέρνηση της Ν.Δ. μας απέκρυψε όλα τα στοιχεία. Ποτέ δεν κάλεσαν τους πολιτικούς Αρχηγούς να τους ενημερώσουν και ποτέ δεν αναφέρθηκαν στην Βουλή, στον χώρο ευθύνης των εκπροσώπων του Ελληνικού Λαού. Απόδειξη ότι ακόμη και στην συζήτηση του τελευταίου προϋπολογισμού της Ν.Δ. τον Δεκέμβριο του 2008 ο κ. Καραμανλής μας έδινε ψεύτικη εικόνα της οικονομικής κατα-

στάσεως της χώρας. Έτσι μπήκαμε στο 2009. Οι καμπάνες της οικονομικής κρίσεως το καλοκαίρι εκείνης της χρονιάς, άρχισαν έντονα να χτυπούν. Παρά ταύτα το 2009 η Κυβέρνηση της Ν.Δ. έκανε αλόγιστες παροχές και μας εξαπάτησε με την εγκληματική θεωρία της **«ήπιας προσαρμογής»** το δε ΠΑΣΟΚ προπαγάνδιζε ψευδώς και ανεύθυνα ότι **«λεφτά υπάρχουν»!**

Η ΕΞΑΠΑΤΗΣΗ, έγκειται στο γεγονός ότι όταν φθάσαμε στον προϋπολογισμό του Δεκεμβρίου του 2009 (προϋπολογισμό της «λαοπρόβλητης» πλέον κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ) αντιμετωπίσαμε την νέα έμπρακτη εξαπάτηση. Ενώ δηλαδή γνώριζαν πλήρως το μέγεθος της κρίσεως και συνομιλούσαν κρυφά και δόλια με τον γνωστό Στρος Καν, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου «για προσφυγή της Ελλάδος σ' αυτό», έκαναν και οι Πασόκοι την ίδια λαϊκίστικη πολιτική με παροχές 1 δις Ευρώ!!

Η παραπλάνηση και η απόκρυψη από τον Λαό και τις υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις, της πραγματικής τραγικής οικονομικής καταστάσεως, παρουσιαζόταν σε όλο τους το άθλιο μεγαλείο.

Με τις «συμβουλές» των Αμερικανών και τις έντεχνες «υποδείξεις» οργανωμένων χρηματοοικονομικών συμφερόντων, άνετα και συνειδητά «γλίστρησε» ο Γ. Παπανδρέου και όλη η Κυβέρνησή του στην μέγγενη του Δ.Ν.Τ.

Εκείνο που τους έμεινε για να ολοκληρώσουν το μεγάλο κόλπο ήταν να εκβιάσουν τον Λαό και τις πολιτικές δυνάμεις.

Ο ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ. Όλοι γνωρίζετε ότι από την δεύτερη εβδομάδα του Ιανουαρίου του 2010 βομβαρδίστηκε η Ελληνική Κοινωνία με το «**αιφνίδιο και άμεσο ενδεχόμενο της στάσης πληρωμών**». Δηλαδή της ολικής αδυναμίας του Κράτους να καταβάλει μισθούς, συντάξεις, την συντήρηση των Νοσοκομείων, την εξασφάλιση των λειτουργιών του Κράτους και της Παιδείας.

Μπροστά σ' ένα επίσημα διακηρυγμένο **κίνδυνο**, από το στόμα του Πρωθυπουργού Γ. Παπανδρέου και των Υπουργών του, (που δεν άφησαν εφημερίδα για εφημερίδα και κανάλι για κανάλι), στο να περάσουν τον ψυχολογικό εκβιασμό της «**επερχόμενης εντός ημερών**» στάσης πληρωμών (λόγω της αδυναμίας της χώρας να δανειστεί από τις αγορές). Και με την δόλια συνωμοσία

των Οίκων Αξιολόγησης (που ας σημειωθεί για τον Καρατζαφέρη είναι: «οίκοι εκπόρνευσης της παγκόσμιας οικονομίας») οδηγηθήκαμε στην σκέψη ότι την μαύρη εκείνη ώρα, η σωτηρία της Πατρίδος ήταν υπεράνω κάθε άλλου πολιτικού ή κομματικού υπολογισμού για όλους τους υπεύθυνους ανθρώπους αυτού του Τόπου. **Η στάση πληρωμών** που μας έλεγε τότε με όλα τα μέσα η Κυβέρνηση του 47% του λαού, η μόλις εκλεγείσα, που σήμαινε χρεοκοπία και γενικευμένη αναστάτωση, οδήγησε τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό στην μόνη δυνατή διπλή υπεύθυνη στάση.

Να πει το ΝΑΙ στο πρώτο άρθρο του Πρώτου Μνημονίου για να μη πάμε σε στάση πληρωμών αλλά και να πούμε ταυτόχρονα ΟΧΙ, σ' όλα τ' άλλα άρθρα και τους εφαρμοστούς νόμους. Με αμετακίνητες τις θέσεις του ΛΑ.Ο.Σ. για την μη μείωση των συντάξεων και των μισθών, την εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας κ.λ.π..

Γιατί ο Λαϊκός Ορθόδοξος συναγερμός ψήφισε το άρθρο 1 του πρώτου Μνημονίου

Η ψήφιση από τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, του άρθρου 1 του πρώτου Μνημονίου, επιβλήθηκε τόσο από τις συνθήκες που επικρατούσαν στην συγκεκριμένη χρονική περίοδο στη χώρα, όσο από το γεγονός ότι μας ειπώθηκε, από τα αρμόδια χείλη του Πρωθυπουργού της Χώρας - τον οποίο ψήφισε η πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού, - **ότι εντός 9 ημερών θα είχαμε στάση πληρωμών**. Δηλαδή αδυναμία καταβολής μισθών, συντάξεων κ.λ.π.

Με πιο απλά λόγια, το Μνημόνιο Ι ήταν ένα γενικόλογο πλαίσιο αρχών και μέτρων, που αν εφαρμοζόταν έστω και κατά το ήμισυ, η χώρα πιθανότατα δεν θα υποχρεωνόταν στη λήψη σκληρότερων και επαχθέστερων μέτρων, σε βάρος των πολιτών της και κυρίως των οικονομικώς και κοινωνικώς ασθενέστερων.

Εν τούτοις γνωρίζοντας ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. τι ακριβώς περιελάμβανε το Μνημόνιο Ι, **ΑΡΝΗΘΗΚΕ** να ψηφίσει το

σύνολο των άρθρων του πρώτου Μνημονίου, και ψήφισε μόνο το άρθρο 1. Δηλαδή εκείνο που μας έδινε την δυνατότητα να καταβάλλουμε τις υποχρεώσεις μας, ως Κράτος προς τους δανειστές και ως πολιτεία προς τους Πολίτες της.

[Σημείωση: η κυβέρνηση Παπανδρέου, όπως ουσία αποκαλύπτεται και αναφέρεται στη συνέχεια, ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΚΑΜΙΑ ΠΡΟΘΕΣΗ να σώσει την Πατρίδα, αλλά το πώς θα την οδηγούσε δεμένη πισθάγκωνα στους δανειστές της, κάτι που τελικώς το «πέτυχαν» οι κ.κ. Σαμαράς και Βενιζέλος με την υπογραφή τους, δύο χρόνια αργότερα, με το περίφημο Μνημόνιο II.]

Τότε, την περίοδο κατά την οποία η χώρα προετοιμαζόταν να ζηήσει την μεγαλύτερη μεταπολεμικά περιπέτεια, που την οδήγησε στην κηδεμόνευσή της. Ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Γ. Καρατζαφέρης, προβλέποντας τα μελλούμενα, ξεκίνησε άμεσα, χωρίς θόρυβο, μια εκστρατεία αναζήτησης άλλων πηγών χρηματοδότησης για το ελληνικό κράτος. Είμαστε στην περίοδο, λίγους μήνες μετά από την αποκάλυψη της μεγάλης πολιτικής απάτης του Α. Παπανδρέου με το σύνθημα ότι «λεφτά υπάρχουν».

Στην πορεία αποδείχθηκε ότι η κυβέρνηση Παπανδρέου δεν ήθελε στην πραγματικότητα να αξιοποιήσει προς ό-

φελος της Ελλάδας τις προτάσεις του Προέδρου του ΛΑ.Ο.Σ., αλλά «περιέργως» το πώς θα ολοκλήρωνε το έργο της παράδοσης και υποταγής της χώρας στους ποικίλους δανειστές της.

Ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ., την περίοδο εκείνη, είχε ξεκινήσει κύκλο επαφών και ανεπίσημων διαπραγματεύσεων με άλλες, εκτός Ε.Ε και ΗΠΑ χώρες, αναζητώντας κεφάλαια για να στηριχθεί η καταρρέουσα ελληνική οικονομία.

Σε επαφή με εκπροσώπους κυβέρνησης μεγάλης πετρελαιοπαραγωγού χώρας, ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ., διασφαλίζει την υπόσχεση δανείου για την Ελλάδα, ύψους 10 δις. ευρώ, με εξαιρετικά ευνοϊκό επιτόκιο και μεγάλη περίοδο αποπληρωμής.

Ενημερώνει άμεσα τον Πρωθυπουργό Γ. Παπανδρέου, ο οποίος συναντάται με τον απεσταλμένο της υποψήφιας δανείστριας χώρας, (πλην όμως ενώ ο κ. Παπανδρέου γνωρίζει καλώς τον λόγο της επισκέψεως), δεν συζητά το καυτό θέμα της ευνοϊκής δανειοδότησης της Ελλάδας, αλλά για την... πράσινη ανάπτυξη!

ΠΡΑΣΙΝΑ ΑΛΟΓΑ δηλαδή, εκτός και αν επρόκειτο περί καλά οργανωμένου σχεδίου το οποίο πέτυχε τον στόχο του με την ευγενική συμμετοχή του ...Αντ. Σαμαρά.

Πως φτάσαμε στα όρια της πτώχευσης

Η παρελκυστική αυτή τακτική της κυβέρνησης Παπανδρέου, υπονόμεισε κάθε πρόταση και προσπάθεια που έκανε ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. για εξεύρεση εναλλακτικής υποβοηθητικής λύσης εκτός Μνημονίου, (όπως όλοι πολύ καλά θυμούνται). Αποτέλεσμα να φέρει τη χώρα στα πρόθυρα της πτώχευσης. Φτάσαμε στο δίλημμα μόλις 9 ημέρες πριν πληρωθούν κανονικά οι υποχρεώσεις της Ελλάδας, ή να κηρυχθεί άτακτη χρεοκοπία, ή η κυβέρνηση Παπανδρέου- Παπακωνσταντίνου, να εμφανίσουν στη Βουλή προς κύρωση, το Μνημόνιο Ι, με το οποίο η Ελλάδα, όχι μόνο θα μπορούσε να αποφύγει την χρεοκοπία αλλά και να βρεθεί όπως έλεγαν (το δίδυμο Παπανδρέου – Παπακωνσταντίνου) σε τροχιά ανάκαμψης. Δηλαδή –όπως αποδεικνύεται πλέον σή-

μερα- η κυβέρνηση Παπανδρέου εσκεμμένα ή από τραγικό σφάλμα, «ροκάνισε» τον χρόνο ώστε να φτάσει η χώρα κυριολεκτικά στο χείλος του γκρεμού!

Προ αυτού του εκβιαστικού γεγονότος της τελευταίας στιγμής, ο ΛΑ.Ο.Σ. και ο Πρόεδρος του Γ. Καρατζαφέρης, αποφάσισαν να ψηφίσουν ΜΟΝΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 1 του Πρώτου Μνημονίου, με το οποίο η χώρα θα ελάμβανε την απαιτούμενη κεφαλαιακή ενίσχυση, ώστε να καταφέρει να αποφύγει την χρεοκοπία. Απέφυγε όμως ρητά να ψηφίσει το σύνολο των άρθρων και διατάξεων του μνημονίου. (Κατ' επανάληψη το σημείο αυτό το τονίζουμε γιατί αποτελεί το στοιχείο της παραπλάνησης του Λαού και της συκοφάντισης του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.)

Γιατί δεν ψηφίστηκαν το μεσοπρόθεσμο και ο εφαρμοστικός νόμος από τον ΛΑΟΣ

Δυστυχώς, η πολιτική που ακολούθησε την ψήφιση του Πρώτου Μνημονίου η Κυβέρνηση απέδειξε πέρα από κάθε αμφιβολία, ότι ο πραγματικός στόχος των Παπανδρέου- Παπακωνσταντίνου, (και ορισμένων εκ του παρασκηνίου), δεν ήταν η σωτηρία της Πατρίδας, αλλά η άνευ όρων παράδοση στους δανειστές, την Τρόικα το Δ.Ν.Τ. και τους εγχώριους υποβολείς των οργανωμένων συμφερόντων.

Η σωρεία προτάσεων που υπέβαλλε σχεδόν σε καθημερινή βάση ο Πρό-

εδρος του ΛΑΟΣ και αντίστοιχα το υποκριτικό ενδιαφέρον του κ. Παπανδρέου, (ο οποίος υποσχόταν μεν στον Πρόεδρο του ΛΑΟΣ ότι θα προχωρήσει άμεσα στις αναγκαίες πρωτοβουλίες) που όλες κατέληξαν στο να μη κάνει τίποτα!!

Θυμηθείτε:

●Την έγκαιρη πρόταση του Γ. Καρατζαφέρη για την αναδιάρθρωση του χρέους κατά 70% κάτι που όλοι την εποχή εκείνη το θεωρούσαν ταμπού και έγκλημα. Και όμως με ζημιογόνα καθυστερή-

ση αυτό περίπου έγινε.

● Την πρόταση για αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου και όχι την εκποίηση της.

● Την εκκαθάριση των κληροδοτημάτων που υπάρχουν από το 1864 (που ουδείς έχει ασχοληθεί μαζί τους), με τεράστιες ζημιές για το Δημόσιο και την Ελληνική κοινωνία λόγω των επιδόσεων των ανεξέλεγκτων «τρωκτικών»...

● Την άμεση ανακήρυξη των ΑΟΖ ώστε η χώρα να ωφεληθεί από την εκμετάλλευση του πλούτου, των υδρογονανθράκων της.

● Την πρόταση για 5ετή «περίοδο χάριτος» και εν συνεχεία αποπληρωμή του ελληνικού χρέους με καταβολή 10 δις ευρώ ετησίως, με επιτόκιο 1% όπως και πολλές άλλες προτάσεις για τις οποίες όχι μόνο δεν έκαναν τίποτα απολύτως, αλλά τουναντίον άφηναν έρμαιο στην τύχη του το σκάφος «ΕΛΛΑΣ», μιλώντας τότε ο Πρωθυπουργός για την «πλέον διεφθαρμένη χώρα του πλανήτη» και τότε ο «αντ' αυτού» κ. Παπακωνσταντίνου, για την αναπότρεπτη πορεία του... «Τιτανικού».

Με αυτή τους την στάση προοδευτικά δεν άφηναν, ΟΛΟΙ της Κυβερνήσεως Παπανδρέου, σε κανένα την παραμικρή αμφιβολία για το ποιοι ήταν οι πραγματικοί τους στόχοι και οι προθέσεις της κυβέρνησής τους.

Κορυφαίο παράδειγμα η κοροϊδία προς τον ελληνικό λαό των κ. Παπανδρέου - Βενιζέλου, οι οποίοι απαντώντας στον Πρόεδρο του ΛΑ.Ο.Σ. (ο οποίος πίεζε ασφυκτικά την κυβέρνηση να προσκαλέσει την Ηγεσία της Ρωσίας στην Ελλάδα για διαβουλεύσεις), ισχυρίστηκαν ότι έχει αποσταλεί ήδη πρόσκληση

προς την Κυβέρνηση της Ρωσίας και όπως αποδείχθηκε λίγα μόλις 24ωρα μετά, κατά την επίσκεψη του Προέδρου του ΛΑ.Ο.Σ. στη Μόσχα, ότι επρόκειτο για ένα απίστευτο ψέμα.

Ένας θρασύς εμπαιγμός, το μόνο που δείχνει είναι το χαμηλό επίπεδο αισθήματος ευθύνης και αξιοπρέπειας των μελών της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

ΔΕΝ ΖΗΤΗΣΑΝ ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΣΥΓΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΘΙΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΔΙΕΠΡΑΞΑΝ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΟΙ κ.κ. Παπανδρέου και Βενιζέλος.

Δεν ασχολήθηκε όμως με το θέμα αυτό, ούτε ο μετέπειτα συνεταιίρος και συνεργάτης τους στην κηδεμόνευση της Πατρίδας, Πρόεδρος της Ν.Δ κ. Αντ. Σαμαράς. Προφανώς είχε και αυτός τους λόγους του. Προφανώς ήξερε τι «νομοτελειακά» θα ακολουθούσε.

Ήταν φανερό ότι ήταν ενήμερος από τον πρώην συμφοιτητή και συγκάτοικο του στη Βοστώνη και είχε αποφασίσει να συμμετάσχει στο **colpo grosso** με συνέπεια το ξεπούλημα της πατρίδας, την φτώχεια των Ελλήνων με ανταμοιβή το έπαθλο τον ... θώκο του Πρωθυπουργού!

Κάτω από αυτά τα πραγματικά γεγονότα, ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ με ομιλία του στη Βουλή για την πορεία της χώρας προς την πτώχευση και τις τεράστιες ευθύνες της κυβέρνησης Παπανδρέου - Παπακωνσταντίνου - Βενιζέλου - Σαμαρά, είχε δηλώσει (την 8^η Ιουνίου 2011) χαρακτηριστικά ότι «ο ΛΑΟΣ δεν πρόκειται να ψηφίσει τίποτε και κανένα από τα Νομοσχέδια της κυβέρνησης Παπανδρέου».

Ο ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ ΤΟ ΕΙΠΕ ΚΑΙ ΤΟ ΕΚΑΝΕ!

Από τότε ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. ζητούσε κυβέρνηση συνευθύνης

Είναι ανάγκη να υπενθυμίσουμε ότι η πρόταση για συγκρότηση κυβέρνησης Εθνικής Σωτηρίας - Συνευθύνης, υποβλήθηκε για πρώτη φορά, από τον Πρόεδρο του ΛΑΟΣ όχι μόνο μετά την απόδειξη της ανικανότητας της κυβέρνησης Παπανδρέου, αλλά πολύ νωρίτερα, ήδη από την περίοδο διακυβέρνησης της χώρας από τον Κ. Καραμανλή, όταν όλες οι ενδείξεις, οδηγούσαν με μαθηματική ακρίβεια στη σημερινή τραγωδία.

Ειδικότερα όμως επί κυβερνήσεως Παπανδρέου, ο ΛΑΟΣ και ο Πρόεδρος του κ. Γ. Καρατζαφέρης, με συνεχείς παρεμβάσεις, ακόμα και στις κατ' ιδίαν ομιλίες του με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον τότε Πρωθυπουργό, συνιστούσε τη συγκρότηση κυβέρνησης Εθνικής Σωτηρίας, προκειμένου η χώρα να εμφανίσει ισχυρό ενιαίο πρόσωπο στη διεθνή κοινότητα.

Μάλιστα, ο τότε Πρωθυπουργός, έφτασε δύο φορές στο να παραιτηθεί, προκειμένου να συγκροτηθεί κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας. Προσπάθειες οι οποίες απέτυχαν με και αποκλειστική ευθύνη του Προέδρου της Ν.Δ Αντ. Σαμαρά, ο οποίος στην πραγματικότητα, δεν ήθελε να βοηθήσει στο να εξέλθει η χώρα από την κρίση, αλλά να ικανοποιήσει τις προσωπικές του φιλοδοξίες, δηλαδή να γίνει Πρωθυπουργός της χώρας, αδιαφορώντας παντελώς για τις επιπτώσεις αυτής της εξαιρετικά επικίνδυνης τακτικής που ακολουθούσε.

Έτσι, η συγκρότηση της κυβέρνησης Εθνικής σωτηρίας υπό τον **κ. Λουκά Παπαδήμο**, δεν ήταν η πρώτη προσπάθεια για εύρεση λύσης στο τεράστιο πολιτικό πρόβλημα της ακυβερνησίας που έπληττε τη χώρα σε μια εξαιρετικά δύσκολη στιγμή της. Τελικά η πρωτοβουλία ήταν επιτυχής καθώς επιβλήθηκε - εκ των πραγμάτων - και λόγω της σθεναρής και ανυποχώρητης στάσης - όπως όλοι αναγνωρίζουν - του Προέδρου του ΛΑ.Ο.Σ..

Το δυστύχημα ήταν ότι οι δύο «προσυνεννοημένοι εταίροι», δεν ενδιαφερόντουσαν πραγματικά για το πώς θα σωθεί η **Πατρίδα**, αλλά το πώς οι ίδιοι θα έσωζαν την δική τους **παρτίδα** στην μελλοντική μετεκλογική ανάληψη του Πρωθυπουργικού Θώκου..!

Και αδιάψευστη απόδειξη αυτού είναι το γεγονός ότι ο **μεν ένας**, (Παπανδρέου) θέλοντας να διατηρηθεί πάση θυσία στην εξουσία, πρότεινε τότε την «**Γκουβερνάντα**» του (Έλσα Παπαδημητρίου) και τότε τον πιστό του, νυν Πρόεδρο της Βουλής Φ. Πετσάλνικο για υποψήφιο Πρωθυπουργό. Ο δε άλλος (Αντ. Σαμαράς) δηλώνοντας νυχθημερόν πως εκείνος προσωπικά, το μόνο που τον ενδιέφερε ήταν το πότε η χώρα θα πάει σε εκλογές (το ταχύτερο δυνατό), άρα δεν είχε καμιά αντίρρηση, ή διαφωνία για το ποιος θα ήταν ο Πρωθυπουργός!!!

ΑΝ ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΝΗΜΕΙΟ ΑΝΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑΣ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΡΧΗΓΩΝ, τότε τι είναι;

Η σωτήρια παρέμβαση Καρατζαφέρη

Προ αυτού του τραγικού αδιεξόδου και ενώ η χώρα βυθιζόταν με ταχύτητα στη δίνη της ύφεσης και της επαπειλούμενης πτώχευσης, η παρέμβαση του Προέδρου του ΛΑ.Ο.Σ. το βράδυ της Τετάρτης (09 Νοεμβρίου 2011) και κυριολεκτικά αποσόβησε ένα νέο εθνικό δράμα, αφού οι «δύο συνεταιίροι», κάτω από το βάρος της δημόσιας κατακραυγής, ΥΠΟΧΡΕΩΘΗΚΑΝ ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ να δεχθούν την μόνη πολιτικά σωστή πρόταση, αυτή του Προέδρου του ΛΑ.Ο.Σ κ. Γ. Καρατζαφέρη, δηλαδή τον τραπεζίτη κ. Λ. Παπαδήμο.

Η σκέψη του Προέδρου του ΛΑ.Ο.Σ και η εν τέλει απόφασή του να υποχωρήσει κάτω από τις πιέσεις τόσο του Προέδρου της Δημοκρατίας, όσο και των άλλων δύο Αρχηγών, στο να συμμετάσχει ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός στην κυβέρνηση αυτή, υπαγορεύθηκε από την ΠΕΠΟΙΘΗΣΗ του ότι οι άλλοι δύο, με την παρουσία και αρωγή του κ. Λ. Παπαδήμου, ότι επιτέλους είχαν καταλάβει έστω και στο παρά 5' τι συνέβαινε πραγματικά και που οδηγούνταν τα πράγματα, ΚΑΙ ΟΤΙ ΗΘΕΛΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ να σωθεί η Ελλάδα, έστω και την τελευταία στιγμή!

Και πάλι όμως, η συμμετοχή του ΛΑΟΣ στην κυβέρνηση, δεν έγινε «έτσι απλά». Ο πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. προσερχόμενος στου Μαξίμου έθεσε δημόσια τέσσερις συγκεκριμένους όρους, προκειμένου να πει το ναι.

Ποιοι ήταν αυτοί οι όροι: (τους υπενθυμίζουμε)

1. ΟΧΙ στην περικοπή μισθών και συντάξεων

2. ΟΧΙ στην απώλεια της εθνικής α-

νεξαρτησίας

3. ΟΧΙ στην εκχώρηση του ορυκτού πλούτου και των κοιτασμάτων

4. ΝΑ ΕΞΕΥΡΕΘΕΙ ΑΜΕΣΗ ΛΥΣΗ στο πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης

Στους όρους αυτούς που έθεσε ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ., για συμμετοχή του στην Κυβέρνηση, η απάντηση ήταν **«ΤΑ ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΟΛΑ»!** (Σύσκεψη της 10ης Νοεμβρίου 2011 στου Μαξίμου με συμμετοχή του Γ. Παπανδρέου - Αντ.Σαμαρά - Λ. Παπαδήμου).

Δυστυχώς όπως αποδείχθηκε πολύ σύντομα, οι προθέσεις των «δύο συνεταιίρων» με την συμμετοχή και του σημερινού Προέδρου του ΠΑΣΟΚ κ. Ευαγγ. Βενιζέλου, ήταν εντελώς διαφορετικές.

Ο πραγματικός τους στόχος και η συμφωνία που είχαν κάνει - ως αποδεικνύεται - ήταν να θέσουν τον κ. Παπαδήμο σε συγκεκριμένες «ράγες» της δικής τους πολιτικής, αποστερώντας του ακόμα και στοιχειώδη (αυτονόητα) Συνταγματικά δικαιώματα που έχει ουσία ο Πρωθυπουργός της χώρας. (Παράδειγμα από η σύνθεση της κυβερνήσεως).

Ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ., ευθύς ως αντελήφθη τις στρεβλώσεις και τις αποκλείσεις, άρχισε με προσωπικές επιστολές και σημειώματα, να κρούει τον κώδωνα του κινδύνου (βλέπε το σύνολο των επιστολών στο ειδικό ένθετο).

Αξίζει δε να σημειωθεί ότι ήταν τόσο οφθαλμοφανής, για το πολιτικά έμπειρο και ιδιαίτερα οξυδερκές βλέμμα του Προέδρου του ΛΑ.Ο.Σ., η απόκλιση των κυβερνητικών στόχων, ώστε ήδη ένα μόλις μήνα μετά την συγκρότηση της κυβέρνησης υπό τον Λ. Παπαδήμο, στις 15 Δεκεμβρίου 2011, ο κ. Καρατζαφέρης α-

πέστειλε την πρώτη επιστολή, στην οποία όχι μόνο επεσήμανε τις στρεβλώσεις και τις αποκλίσεις αυτές, αλλά έκρουε δυνατά και ξεκάθαρα τον κώδωνα του κινδύνου μιας ενδεχόμενης αποτυχίας του όλου εγχειρήματος, στην οποία ο ΛΑ.Ο.Σ δεν ήθελε και δεν μπορούσε να συμμετάσχει.

Άρα, ΟΥΔΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΕΝΤΙΜΩΣ ΣΗΜΕΡΑ ΝΑ ΙΣΧΥΡΙΖΕΤΑΙ ότι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός είτε δεν είχε προειδοποιήσει έγκαιρα για την έξοδό του από την κυβέρνηση, είτε ότι αναζητεί ο Καρατζαφέρης δήθεν άλλες αιτίες για την ΜΗ ΨΗΦΙΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΧΘΟΥΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ.

Όπως θα διαπιστώσει άμεσα ο αναγνώστης του ενθέτου ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ, όπου αναλύονται με κάθε λεπτομέρεια οι απόψεις και οι θέσεις του Πρόεδρου του ΛΑ.Ο.Σ., ο κ. Καρατζαφέρης, παρέδωσε στον κ. Λ. Παπαδήμο και τους κ. Σαμαρά και Παπανδρέου, μέσα σε διάστημα λιγότερο των τριών μηνών, 4 επιστολές αγωνίας, 2 σημειώματα και την επιστολή αποχώρησης του ΛΑ.Ο.Σ. από την κυβέρνηση.

ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΤΗΣ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΛΑ.Ο.Σ. και του Προέδρου Γ. Καρατζαφέρη από το Μέγαρο Μαξίμου και την Κυβέρνηση, οι δύο συνεταίροι, μαζί με τον κ. Βενιζέλο, υποσχονταν ΣΤΟΝ Πρόεδρο του ΛΑ.Ο.Σ. ότι δεν θα περικοπούν μισθοί και οι συντάξεις. Ότι δεν θα εκχωρηθεί η εθνική κυριαρχία. Ότι δεν θα εκχωρηθεί ο εθνικός μας πλούτος, ότι θα βρεθεί λύση για τους λαθρομετανάστες!

Λίγες ώρες μετά την αποχώρηση Καρατζαφέρη, ΟΛΕΣ ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ ΕΓΙΝΑΝ ΚΑΠΝΟΣ!

Ειδικότερα:

-ΥΠΕΓΡΑΨΑΝ φαρδιά-πλατιά το δουλικό και επαχθές Δεύτερο Μνημόνιο με την προσθήκη ότι για όσο χρόνο πολυτεύονται, δεν πρόκειται να ακολουθήσουν άλλη πολιτική εκτός του Μνημονίου. **Άρα η εθνική ανεξαρτησία και κυριαρχία πάνε «περίπατο».**

-Οι δύο «συνεταίροι» ΑΠΟΔΕΧΘΗΚΑΝ την ισχύ του βρετανικού δικαίου, ενώ ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ του ζήτησε να αντιπροτείνουν το Γερμανικό δίκαιο. **Άρα, πάει και η κυριαρχία στον ορυκτό μας πλούτο και τους υδρογονάνθρακες.**

-ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ στην ανάγκη νέου πακέτου μέτρων ύψους 14 δις. - 15 δις. ευρώ για τον Ιούνιο του 2012, όταν η διένεξη που οδήγησε σε ρήξη με την Τροϊκα τον Φεβρουάριο, αφορούσε ποσό μόλις 370 εκατ. Ευρώ!! **Άρα, Ελληνικές Λαέ περίμενε νέες δραματικές περικοπές για μισθούς και συντάξεις για επικουρικές και για τα εφ' άπαξ τον Ιούνιο.**

Ακόμα και αυτή η προτροπή, του Γ. Καρατζαφέρη να ενημερωθεί το Ευρωκοινοβούλιο και να ζητηθεί η άποψη του για τα τεκταινόμενα με τα μνημόνια στην Ελλάδα, δεν έγινε αποδεκτή με την πρόφαση «δεν υπάρχει χρόνος»!!! Ντροπή.

ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΧΡΟΝΟΣ ΓΙΑ ΠΟΙΟ ΑΚΡΙΒΩΣ ΠΡΑΓΜΑ;

Μπορείτε να εμπιστευθείτε τους κ. Σαμαρά - Βενιζέλο;

Η προσπάθεια που ξεκίνησε ΜΟΝΟΣ του ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ, μαζί με τους 2 ευρωβουλευτές του κόμματός του, την Ν. Τζαβέλα και τον Ν. Σαλαβράκο, δικαίωσε απόλυτα την πεποίθησή του Γ. Καρατζαφέρη για το χρήσιμο της πρότασής του. Απόδειξη ότι το Ευρωκοινοβούλιο ήδη κάλεσε σε ακρόαση την Τροϊκά στις Βρυξέλλες.

Ειδικότερα για το δεύτερο Μνημόνιο

Η αντίθεση του Προέδρου του ΛΑ.Ο.Σ. και σύσσωμου του κόμματος (με την ομοφωνία της κοινοβουλευτικής του ομάδας) ως προς τις προβλέψεις του Δεύτερου Μνημονίου ήταν εμφανέστατη και είχε κατατεθεί (όπως προαναφέραμε) ήδη δι' αλληπάλληλων επιστολών, σημειωμάτων και προσωπικών παρεμβάσεων στη Βουλή. (Βλέπε το ΕΝΘΕΤΟ των επιστολών)

Οι λεπτομερείς διατάξεις, ρήτρες, δεσμεύσεις, (ακόμα και προβλέψεις για το απώτερο μέλλον) που περιλαμβάνονταν στο Μνημόνιο ΙΙ, καθιστούσαν αυτό βαριά «χημειοθεραπεία» έναντι μιας απλής «ασπιρίνης» που ήταν το Μνημόνιο Ι επί του οποίου, επαναλαμβάνουμε, ο ΛΑ.Ο.Σ. ψήφισε ΜΟΝΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ (που είχε σχέση με την στάση πληρωμών του

Κράτους) και ΟΧΙ ΜΕ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ.

Συνεπώς, όχι μόνο ο ΛΑ.Ο.Σ και ο Πρόεδρος του ήταν και παρέμεινε ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΣΥΝΕΠΗΣ με τα όσα είχε εξ αρχής διακηρύξει και επισημάνει τόσο στη Βουλή, όσο και στις κατ' ιδίαν συναντήσεις και συζητήσεις με τον Πρωθυπουργό και τους υπόλοιπους πολιτικούς Αρχηγούς, αλλά και με τον Αντιπρόεδρο της κυβέρνησης και σημερινό Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ κ. Ευαγγ. Βενιζέλο. Και ΚΑΤΕΒΑΛΛΕ ΚΑΘΕ ΦΙΛΟΤΙΜΗ ΚΑΙ ΘΕΣΜΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ώστε να αποτρέψει την καταστροφή, στην οποία οδηγούσαν τη χώρα οι «πρόθυμοι συνεταιρείοι» και συνυπογράφοντες το Μνημόνιο ΙΙ κ. Αντ. Σαμαράς, Ευαγγ. Βενιζέλος και Γ. Παπανδρέου.

Η στάση του κ. Αντώνη Σαμαρά

Οσον αφορά στη στάση του κ. Αντ. Σαμαρά, δηλαδή στη ΜΗ ΨΗΦΙΣΗ του πρώτου Μνημονίου, από την Ν.Δ. και στην εν συνεχεία αλλαγή της στάσης του που οδήγησε στην ψήφιση ΟΛΩΝ ΑΝΕΞΑΙΡΕΤΩΣ των εφαρμοστικών νόμων, του Δεύτερου Μνημονίου και της Δανειακής Σύμβασης, (θεωρείται από πάρα πολλούς) ότι ήταν αυτό που ΣΥΝΕΒΑΛΕ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΑ στην διαμόρφωση του πλαισίου κηδεμονίας υποταγής και υποδούλωσης της χώρας στους ξένους δανειστές.

Η θεατρική ΑΡΝΗΣΗ του Αντ. Σαμαρά στην αποδοχή του πρώτου Μνημονίου,

επέτρεψε ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ στους ξένους δανειστές στο Δ.Ν.Τ. και κυρίως στην Γερμανία, (αλλά και τις δορυφόρους χώρες της), να σκληρήνουν την περαιτέρω στάση τους απέναντι στην Ελλάδα. Επικαλούμενες δήθεν και ως πρόσχημα, την άρνηση του «δεύτερου μεγαλύτερου κόμματος της χώρας», στην στήριξη του πρώτου μνημονίου με αποτέλεσμα να αξιώσαν σκληρότερα και επαχθέστερα μέτρα από την Ελλάδα και τον λαό της.

Η αρχική υποκριτική άρνηση του κ. Σαμαρά, σε συνδυασμό με τους ανύπαρκτους χειρισμούς της κυβέρνησης

Παπανδρέου, επέτρεψαν στην Τρόικα και εν τέλει στην Γερμανία και τους Οίκους Αξιολόγησης, να γίνουν «κυρίαρχοι του παιχνιδιού» στην Ελλάδα και να καταφέρουν εν τέλει να επιβάλλουν την πρωτόγνωρη, όσο και ειδική αυτή κατάσταση δουλείας στη Πατρίδα μας. Οι δύο «συνεταίροι» (Γ. Παπανδρέου – Αντ. Σαμαρά), με την υπογραφή της δέσμευσής τους «ότι για όσο χρόνο θα πολιτεύονται δεν πρόκειται να ακολουθήσουν άλλη πολιτική πέραν αυτής που ορίζει το Μνημόνιο», στην ουσία έθεσαν την **«ταφόπλακα»** σε όποια προσπάθεια αντιστροφής και απαλλαγής της χώρας από τους τοκογλύφους δανειστές.

Οι Σαμαράς και Βενιζέλος, ονειρεύονται ότι θα είναι Πρωθυπουργοί, αδιαφορώντας παντελώς αν στην πραγματικότητα θα μεταβληθούν σε «τσιράκια» της Γερμανίας, του Δ.Ν.Τ. και των άλλων δανειστριών χωρών (... Λαμπρή Φιλοδοξία).

Δυστυχώς αυτή είναι η Αλήθεια για όσα έχουν συμβεί στην Χώρα. Και επειδή

αυτή η Αλήθεια πονάει (και την αντιλαμβάνεται ο ευφυής Ελληνικός λαός), γι' αυτό οι πάντες επιδιίδονται στην διαστρέβλωση ή την συσκοτίση της. Αλλά η αλήθεια και για το πρώτο και για το δεύτερο μνημόνιο και της συνοδευτικούς νόμους και τα σκληρά και απάνθρωπα μέτρα είναι εδώ. Τόσο τα δύο «μεγάλα» κόμματα όσο και τα μικρότερα δεν αντέχουν τις καθαρές και εθνικά συνεπείς θέσεις του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Δεν τις μπορούν και με κάθε μέσο προσπαθούν – με την βοήθεια και κάποιων πληρωμένων δημοσκοπών – να συκοφαντήσουν και να μειώσουν τον ΛΑ.Ο.Σ.. Παρά τις όποιες άθλιες και βρώμικες προσπάθειες κυκλωμάτων και σκοτεινών συμφερόντων, κομμάτων και αποκομμάτων, να πλήξουν της δική μας εθνική προσπάθεια, ο ΛΑ.Ο.Σ. θα σταθεί όρθιος με μεγαλύτερη πολιτική δύναμη και ουσιαστικό ηθικό κύρος χάρις στη θέληση του Λαού που ούτε απειλείται ούτε εκβιάζεται.

Αντί επιλόγου

Μετά από όλα τα πιο πάνω, που με ακρίβεια και στοιχεία μη αμφιλεγόμενα, σκιαγραφείται η όλη κατάσταση της χώρας και τα οποία αποτελούν πλέον την ιστορική αλήθεια, θεωρούμε σκόπιμο να σας παραθέσουμε μέρος της πρόσφατης σε ξένους δημοσιογράφους συνέντευξης του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Οι επιγραμματικές δηλώσεις του κ. Καρατζαφέρη έχουν ως ακολούθως:

Στην ερώτηση: «Κύριε Καρατζαφέρη πως τοποθετείστε στα γεγονότα των 2½ τελευταίων ετών και κυρίως στην πορεία των δύο Μνημονίων που προβληματίζουν την Ελλάδα;»

Η απάντηση του Γ. Καρατζαφέρη ήταν:

«Την ψήφο μου στο Πρώτο μνημόνιο την θεωρώ αποφασιστική για την αποφυγή της αιφνίδιας και άμεσης χρεοκοπίας της Χώρας μου. Ψήφος, η οποία από πάρα πολλούς τότε, χαρακτηρίστηκε πατριωτική.

Δεν ψήφισα τα επιμέρους άρθρα του μνημονίου και τους εφαρμοστικούς νόμους, στην προσπάθεια μου ναβάλω φρένο στις απάνθρωπες υπερβολές των απαιτήσεων του Δ.Ν.Τ., των Δανειστών της Ελλάδος και των Γερμανών τοκογλύφων. Ως προς το Δεύτερο μνημόνιο, αρνήθηκα να συμμετάσχω στην ψήφισή του και στην υπογραφή της αποικιοκρατικής δανειακής σύμβασης και αποχώρησα από την Κυβέρνηση, για τρεις λόγους: Πρώτος, γιατί οδηγούσε σε μακροχρόνια εξαθλίωση τον Ελληνικό Λαό. Δεύτερος, γιατί επιχειρήθηκε μέσα από έντεχνους εκβιασμούς η εκχώρηση της εθνικής μας κυριαρχίας. Και τρίτος, γιατί διατρεί, κατά τις επιθυμίες των δανειστών μας, την «τρομοκρατία της χρεοκοπίας», και τέλος γιατί δεν οδηγεί σε καμία αναπτυξιακή προοπτική. Δεν προσφέρει διέξοδο αντίθετα μας καθλώνει σε μια μακροχρόνια φτώχεια και σε 30 ετών κη-

δεμόνευση της Ελλάδος».

Όλες αυτές οι παρατηρήσεις και ενστάσεις μου σε καμία περίπτωση δεν διαγράφουν τα λάθη και τις δικές μας ευθύνες. Ούτε την ανάγκη να εργασθούμε περισσότερο για να δυναμώσουμε την εθνική μας περηφάνια στηρίζοντας το αύριο της Πατρίδος μας μέσα στην Ευρώπη και το Ευρώ. Πείτε στις δικές σας κυβερνήσεις - όσες δεν είναι τοκογλυφικές - και στους Λαούς σας, ότι οι Έλληνες αναγνωρίζουν όλα όσα τους προσφέρατε αυτή την περίοδο και ότι η Ελλάδα θα σταθεί όρθια και όπως πάντα δημιουργική μέσα στην Ευρώπη.

Στην ερώτηση: «Ποιά είναι μέσα στην ελληνική πραγματικότητα, τα επί μέρους θέματα που σας προβληματίζουν;»

Η απάντηση ήταν:

«Με προβληματίζει και με προβληματίζει η διαφθορά σε όλα τα επίπεδα. Η εγκληματικότητα που γιγαντώθηκε - και λόγω λαθρομεταναστών - σε μία χώρα ελευθερίας και κοινωνικής ειρήνης. Η υπονόμηση και αποδυνάμωση κυρίαρχων θεσμών όπως της Οικογένειας, της Εκκλησίας, της άμυνας της χώρας.

Προβληματίζομαι έντονα από την προοδευτική απουσία ελπίδας και προοπτικής στις ψυχές των νέων μας. Από το μέγεθος της ανασφάλειας της τρίτης ηλικίας στο σύνολό της».

Στην ερώτηση: «Και πώς σκέπτεσθαι να αντιμετωπίσετε αυτή την δύσκολη πραγματικότητα;»

Η απάντηση ήταν: «Αν και εφ' όσον ο Ελληνικός Λαός μου δώσει ικανή πολιτική δύναμη να εργασθώ για να εμποδίσω την περαιτέρω διάλυση, να συμβάλω στον επαναπατρισμό αρχών και αξιών κάνοντας το Ελεύθερο Δημοκρατικό μας καθεστώς, τη χώρα μας, σε περιοχή δημιουργίας και ευημερίας στην Ευρώπη.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ Του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ

Ολοι γνωρίζουν, (το σύνολο της κοινής γνώμης), ότι είμασταν αντίθετοι με το περιεχόμενο του πρώτου Μνημονίου (γι' αυτό και ψηφίσαμε μόνον το άρθρο 1 και δεν ψηφίσαμε όλα τα υπόλοιπα άρθρα του και τους εφαρμοστικούς νόμους).

Και τούτο γιατί:

α) Περιείχε αυξημένα επιτόκια (ληστρικά) στο νέο δανεισμό της χώρας

β) Γιατί προέβλεπε παράλογα μικρό χρόνο εξομάλυνσης

γ) Γιατί στην ουσία επέβαλε γενικευμένη σκληρή φοροεπιδρομή στο Λαό και ισοπέδωνε τα εισοδήματά του.

δ) Γιατί απουσίαζαν παντελώς τα απολύτως αναγκαία μέτρα ανάπτυξης

ε) Γιατί διέτασσε μείωση μισθών και συντάξεων στον δημόσιο τομέα με στόχο κυρίως την εσωτερική υποτίμηση της ζωής των Ελλήνων και όχι τα ελλείμματα.

Και κυρίως γιατί δεν διαμόρφωνε ένα εθνικό σχέδιο εξόδου από την κρίση.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ

Καθ' όσον αφορά το Δεύτερο Μνημόνιο, την απάντηση ολοκληρωμένα σας την δίνουν οι περιεχόμενες στο ένθετο επιστολές του κ. Καρατζαφέρη προς τον Πρωθυπουργό κ. Λουκά Παπαδήμο και τους Πολιτικούς Αρχηγούς.

Επί μέρους θέματα που βρίσκουν αντίθετο τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό καθ' όσον αφορά το Δεύτερο μνημόνιο είναι:

● Η βύναυση διάλυση του κοινωνικού

κράτους

● Οι προκλητικές και πολυχρόνιες θυσίες του Λαού υπέρ των Ελληνικών και ξένων Τραπεζών

● Οι μειώσεις μισθών και ημερομισθίων στον ιδιωτικό τομέα. Η εξοργιστική μείωση του επικουρικών συντάξεων και η ουσιαστική καταργηση του εφ' άπαξ.

● Η είσοδος της Ελληνικής κοινωνίας ως πειραματόζωου στην εργασιακή ζούγκλα. (...μήνυμα και για τους άλλους λαούς της Ευρώπης)

● Ο υπερδανεισμός της Χώρας με τοκλογικα επιτόκια μέχρι το 2020.

● Η προκλητική αδιαφορία για τις ζημιές των ασφαλιστικών Ταμείων και των μικρών ομολογιούχων.

● Η «παράδοση» της Ελλάδος στο Αγγλικό Δίκαιο και του Ειδικού Ταμείου των εσόδων της Χώρας μας στο Κράτος του Λουξεμβούργου.

● Η απάτη του εργασιακού κόστους και η απουσία κάθε αναπτυξιακού μέτρου στον πρωτογενή, τον δευτερογενή και τριτογενή τομέα της οικονομίας.

● Η αδιαφορία για το εθνικό δράμα της ανεργίας.

● Η έλλειψη κάθε σχεδιασμού για την έξοδο της χώρας από την κρίση.

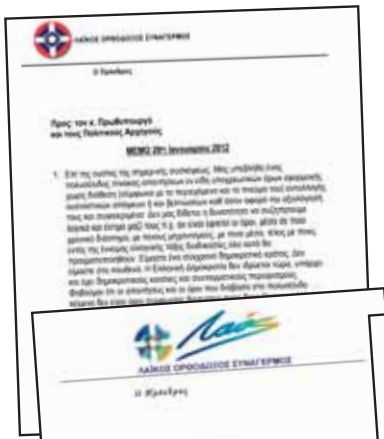
● Τα θεατρικά και ατελέσφορα μέτρα στο περιορισμό της λαθρομετανάστευσης.

● Οι εν κρυπτώ ύποπτοι σχεδιασμοί για τα μέτρα του Ιουνίου 2012.

Και κυρίως γιατί ουσιαστικά «διατηρεί την απειλή της χρεοκοπίας» και της εξόδου της χώρας από την Ευρωζώνη και το Ευρώ!!

ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Λ.Ο.Σ. ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ

Αθήνα, 15 Δεκεμβρίου 2011
Αρ. Πρ.: 530

**Προς: Την Α. Ε. Τον Πρωθυπουργό της Ελλάδος
κ. Λουκά Παπαδήμο**

Εξοχότατε Κύριε Πρωθυπουργέ,

Συνεπληρώθη ένα μήνας από την συγκρότηση της Κυβερνήσεώς σας. Όπως γνωρίζετε, το κυρίαρχο στοιχείο εκείνης της στιγμής, ήταν η αλλαγή σκυτάλης της Πρωθυπουργίας με την απόλυτο ανάγκη της επιλογής του πλέον ενδεδειγμένου, παρά τις αντιξοότητες και σκοπιμότητες που προεβάλλοντο. Ως εκ τούτου, η συγκρότηση της κυβερνήσεως, αν και σοβαρότατο συνοδό κεφάλαιο, δεν έτυχε της απαραίτητου «επώασεως» και «διυλίσεως». Αποτέλεσμα, ένα δυσκίνητο σχήμα, αναποτελεσματικό, με συστηματικές αγκυλώσεις και, λόγω του αρκούντως μεγάλου αριθμού υπουργών, καιροσκοπικό.

Επιβάλλεται, και εν όψει της ευμεταβλήτου καταστάσεως εις την Ευρώπη, να υπάρξει ένα άλλο σχήμα, πιο «δεμένο» με συγκεκριμένη αποστολή, η οποία ασφαλώς δε μπορεί να περιορίζεται στην «μεταβατικότητα». Η αντιμετώπιση της διαρκώς αυξανόμενης πιέσεως του Κέντρου της Ευρώπης προς την Περιφέρεια, η αποτύπωση των πραγματικών δεικτών της οικονομικής μας καχεξίας, προσδιορίζουν τη δομή και τον χρόνο της Κυβερνήσεως. Η δομή πρέπει να επιβάλλει την ισχύ και την ανάλογη συμπαγή εικόνα και ταυτοχρόνως να αποβάλλει την αποσύνθεση, προϊόν της βραχύβιας παρουσίας της.

Επιπλέον, αν οι θυσίες των πολιτών και οι δυσάρεστες, -σε πρώτη θεώρηση- αποφάσεις της Κυβερνήσεως, δεν προλάβουν να «καρποφορήσουν» την ελπίδα και την αισιοδοξία ότι ο «τρύγος» θα είναι ικανοποιητικός, τότε οι εκλογές ενδεχομένως να δυσχεράνουν την εφαρμογή της πολιτικής εξυγίανσης της οικονομίας, διακινδυνεύοντας ακόμα και την έξωση από τους κόλπους της Ευρωζώνης, ενδεχόμενο εξαιρετικά πιθανό, με ό,τι συνεπάγεται αυτό, για το μέλλον του ελληνισμού.

Προτείνω κύριε Πρωθυπουργέ, την ανασύσταση της Κυβερνήσεώς σας με την ταυτόχρονη σύμπτυξη Υπουργείων και την δημιουργία ενός σύνθετου υπουργείου «εισπράκτορα», αρωγού του Υπουργείου Οικονομικών. Συγκεκριμένα προτείνω, το Υπουργείο Δικαιοσύνης να ενωθεί με το Υπουργείο Δημοσίας Τάξης (συνυπάρχουν ήδη στα σωφρονιστικά ιδρύματα, στις αίθουσες των δικαστηρίων κ.α.).

Προτείνω επίσης τη σύμπτυξη του Υπουργείου Παιδείας με το Υπουργείο Πολιτισμού.

Επίσης, το Υπουργείο Υποδομών να αναλάβει και τον τομέα του Περι-

βάλλοντος, ενώ το Υπουργείο Ανάπτυξης την Ενέργεια.

Το Υπουργείο Εσωτερικών να απορροφήσει το νεότευκτο Υπουργείο Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, ενώ παράλληλα προτείνω την δημιουργία Υπουργείου ΑΔΗΛΩΝ ΠΟΡΩΝ, στο οποίο θα ενταχθούν ο Τουρισμός, η Ναυτιλία, και ο απόδημος ελληνισμός.

Τα υπουργεία, μπορούν να χωριστούν σε τρεις τομείς δράσεως:

A)	B)	Γ)
Εξωτερικών	Δικαιοσύνης	Οικονομικών
Αμύνης	Δημοσίας Τάξης	Ανάπτυξης
Άδηλων Πόρων	Εσωτερικών	Εργασίας
	Παιδείας	Γεωργίας
	Υγείας	Υποδομών

Τομείς δράσεως τους οποίους θα μπορούσαν να χειριστούν οι Πρόεδροι των κομμάτων που στηρίζουν την κυβέρνησή σας.

Μερικά από τα οφέλη που θα προκύψουν από μια τέτοια απόφαση είναι τα εξής:

α) Το σχήμα είναι σαφώς πιο σφικτό και δεν επιτρέπει αποκλίσεις από το χρονοδιάγραμμα δράσης.

β) Αυξάνει την άμιλλα ανάμεσα στους Αρχηγούς για την επίτευξη ικανοποιητικού αποτελέσματος.

γ) Οι Υπουργοί θα αισθάνονται ότι το έργο τους ελέγχεται άμεσα, και ότι υπάρχει ένα κέντρο αποφάσεων σε αντίθεση με τώρα, που υπάρχουν δύο.

δ) Η ευθύνη των αποτελεσμάτων θα αφορά όλους αμέσως και συγκεκριμένα όχι αορίστως, όπως συμβαίνει στο σημερινό σχήμα.

ε) Η προοπτική των 20 μηνών πολιτικού βίου, έναντι των περίπου 20 ημερών που εικάζεται σήμερα, εξασφαλίζει το ποιοτικό αποτέλεσμα.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Η σωτηρία της Ελλάδος εξαρτάται από τη διάθεση του καθενός μας, καθώς και τις προτεραιότητες που βάζουμε.

Εμείς, στον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, προτάσσουμε το συμφέρον της χώρας από το κομματικό. Σε στιγμές Εθνικής Ανάγκης, θέλω να πιστεύω ότι την θέση αυτή δεν την μονοπωλούμε.

Είμαι σίγουρος, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι και εσείς διέπεστε από την ίδια φιλοπατρία και θα δεχτείτε την επιμήκυνση της Εθνικής «αχθοφορίας», την οποία αγογγύστως αναλάβατε πριν από ένα μήνα.

Ο Θεός της Ελλάδος να οδηγεί την σκέψη και τα βήματά σας.

Γ. Καρατζαφέρης
Πρόεδρος ΛΑ.Ο.Σ.

Αθήνα, 7 Ιανουαρίου 2012

Αρ. Πρ.: 533

**Προς: Την Α. Ε. Τον Πρωθυπουργό της Ελλάδος
κ.κ. Παπαδήμο Λουκά**

Αγαπητέ κ. Πρόεδρε,

Όπως γνωρίζετε καλύτερα από κάθε άλλο, η Πατρίδα διέρχεται την μεγαλύτερη κρίση των τελευταίων δεκαετιών. Κρίση που μπορεί να προκαλέσει ανήκεστη βλάβη τόσο στην κοινωνία, όσο και στα εν γένει εθνικά συμφέροντα μη εξαιρουμένης και της αρτιμέλειας της χώρας.

Τούτων δοθέντων εκάμφθησαν οι αντιστάσεις για την δημιουργία μιας κυβέρνησης συνευθύνης, της οποίας, πέραν των επί μέρους επιδερμικών αντιρρήσεων, αναλάβετε την προεδρία της. Η επιτυχία της υλοποίησης της πρότασης αυτής είναι εμφανής. Περισσότερη πολιτική ισορροπία, κοινωνική γαλήνη στο μέτρο του δυνατού, μεγαλύτερη αποφασιστικότητα, κάμψις των μεγάλων κομματικών αντιπαραθέσεων. Θετικές καταγραφές, οι οποίες όμως δεν αρκούν προκειμένου να στοιχίσουμε μια ενιαία αποτελεσματική πολιτική απέναντι σε αυτά που έρχονται και τα οποία εν πολλοίς είναι απροσπέλαστα.

Όπως γνωρίζετε, κύριε Πρωθυπουργέ, στήριξα πρώτος και συνεχίζω να στηρίζω το πρόσωπό σας, και θα συνεχίσω να πιστεύω και να στηρίζω ότι είστε ο πλέον κατάλληλος στις παρούσες συνθήκες. Η απόφασή μου αυτή είναι σταθερή και θα παραμείνει ανεξαρτήτως όποιων άλλων παραμέτρων. Είμαι σίγουρος ότι δεν έχει ξεφύγει της προσοχής σας ότι έχω θέσει τέσσερις προϋποθέσεις, προκειμένου να συνεχίσει το κόμμα μου την κυβερνητική αχθοφορία. Προς το παρόν, ουδεμία έχει υλοποιηθεί, γεγονός το οποίο μεγιστοποιεί τις αμφισβητήσεις μου για την τελική αποτελεσματικότητα της κοινής προσπάθειας τις κρίσιμες προσεχείς εβδομάδες.

Πρά την αδυναμία του πολιτικού συστήματος να αντιληφθεί τις αυτονόητες συνιστώσες που θα καθορίσουν την επιτυχία, εν τούτοις ο προσεκτικός αναλυτής αποκρυπτογραφώντας συμπεριφορές και εκφορές λόγου θα διαπιστώσει ότι επωάζονται οι ιδέες αυτές καθ' όσον μάλιστα ουδέποτε ετέθησαν ως όροι. Διατηρώ, ίσως εκ φύσεως ορμώμενος, την αισιοδοξία ότι όλοι, ο καθείς με τα δικά του μέτρα και σταθμά, διαβλέπει και διαχωρίζει το σωστό και το ευρύχωρο από το λάθος και το στενάχωρο.

Ως εκ τούτων, ενθαρρύνομαι, κ. Πρωθυπουργέ, εν όψει της επιστροφής των «ΤΡΟΪΚΑΝΩΝ», να προτείνω προς επίτευξη του μεγίστου εθνικού οφέλους δύο συσκέψεις, υπό την προεδρία σας, των τριών πολιτικών Αρχη-

γών που στηρίζουν την κυβέρνησηή σας και του χειριστού των συμφωνιών Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και Υπουργού Οικονομικών άμεσα προκειμένου να αποφασιστεί η ενιαία αντιμετώπιση των κελουσιμάτων τους. Αφού συμφωνηθεί απολύτως και εν πλήρει αρμονία η Εθνική Πολιτική απέναντι στο ό,τι και αν ζητούν, εν συνεχεία να τους δεχτούμε όλοι μαζί εν ολομελεία στο Μέγαρο Μαξίμου ή όπου αλλού θα εδίδετο η έννοια της ενιαίας δράσεως:

- Αυτό είναι.
- Αυτό το μπορούμε.
- Αυτό όχι.
- Αυτό δεν γίνεται.

Η Στρατηγική του «διαίρει και βασιλεύε» και των διαβουλεύσεων κατά μόνας βλάπτει τους αμυνόμενους και ωφελεί τους επερχόμενους.

Αυτό είναι η τελευταία γραμμή αμύνης. Είμαι σίγουρος ότι η προσωπική σας ευθύνη και πνευματική σας ευρυχωρία το αντιλαμβάνονται.

Ως εκ τούτου, δικαιούμαι να αναμένω ότι θα προωθήσετε την ιδέα αυτή, η οποία δεν είναι πρωτοείσακτη αλλά την διατύπωσα στην συνάντησή μας υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, και είχε συμφωνηθεί - παραπέμπω στα πρακτικά της Προεδρίας της Δημοκρατίας - να συναντιόμαστε κάθε δεκαπενθήμερο, με την προσθήκη, οι συναντήσεις να γίνονται κάθε φορά σε διαφορετική πόλη, για την τόνωση της περιφέρειας. Δεν κατέστη δυνατόν να υλοποιηθεί. Τώρα όμως είναι απαραίτητο. Σε διαφορετική περίπτωση, Αγαπητέ και Σεβαστέ Πρόεδρε, φοβούμαι ότι το αγώγι για κάποιους γίνεται δυσβάστακτο, όταν οι υπόλοιποι αυτοσχεδιάζουν, όχι όπως όλοι οφείλουμε με πρώτο το συμφέρον της χώρας, αλλά με ανεργία ισοτέλεια.

Είναι γνωστόν ότι, όταν κάποιος πηγαίνει στον πόλεμο με αποκλειστικό στόχο να μην τραυματιστεί, τότε θέτει εν κινδύνω τους υπόλοιπους συμμαχητές του. Εν αρχή, λοιπόν, η νίκη.

Ειλικρινά Υμέτερος

Γιώργος Καρατζαφέρης

Κοινοποίηση: Σε όσους αναφέρονται

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Νο 3

Αξιότιμον Κύριον
 ΛΟΥΚΑ ΠΑΠΑΔΗΜΟ
 ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
 ΜΕΓΑΡΟ ΜΑΞΙΜΟΥ
 Ενταύθα

Αθήνα, 17/1/2012
 Αρ.Πρ.: 541

Αγαπητέ κ. Πρωθυπουργέ,

Εν συνεχεία των τριών δημοσιών τοποθετήσεών μου, ήτοι: *εκείνησ κατά τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβερνήσεως, της ανοιχτής επιστολής μου προς τον Ελληνικό Λαό και της τελευταίας επιστολής προς εσάς*, με θέμα την αναγκαιότητα μίας κατεπείγουσας συνάντησης των τριών πολιτικών αρχηγών, (μεθ' Ημών και του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας) για τον σχεδιασμό μιας συμπεφωνημένης μεταξύ όλων μας διαπραγματευτικής διαδικασίας (προ της ελεύσεως της Τρόικα στην Αθήνα), είμαι υποχρεωμένος σήμερα μετά την τηλεφωνική μας συνομιλία και την αποδοχή της προτάσεώς μου να αναφερθώ με σαφήνεια στα ακόλουθα:

Γνωρίζετε τόσο από τις κατ' ιδίαν συνομιλίες μας όσο και από την τελευταία προς εσάς επιστολή μου την σημασία την οποία αποδίδω **στην ενιαία εμφάνιση** της Ελληνικής πλευράς στις σκληρές και επικίνδυνες για τα ελληνικά συμφέροντα διαπραγματεύσεις με τους εκπροσώπους των (υπό την ευρεία έννοια του όρου) δανειστών μας. Μία αναγκαιότητα, της οποίας η αξία αναδύεται από τα λάθη της διαπραγμάτευσης του πρώτου μηνιμονίου

Ζήτησα να συνεργαστούμε για λόγους ουσιαστικούς και από κοινού ως μια αμυντική γροθιά για να περιφρουρήσουμε όσο μπορούμε καλύτερα τα συμφέροντα του Λαού και της Χώρας. Χαίρομαι διότι εισακούσθηκα.

Γνωρίζετε κ. Πρωθυπουργέ, ότι ανεξαρτήτως των ιδεολογικών και πολιτικών μου διαφωνιών από μακρού υποστήριξα την δημιουργία μιας κυβερνήσεως Εθνικής σωτηρίας έχοντας καθαρή την εικόνα της προαναγγελθείσης χρεοκοπίας της Ελλάδος. Και αγωνίσθηκα προς τούτο, λοιδορούμενος από την ευτέλεια του δημοσίου ήθους και την τυφλότητα των φερεφώνων του μηδενισμού.

Έστω αργά το εγχείρημα πραγματοποιήθηκε και την 11η Νοεμβρίου η Κυβέρνησή σας ορκίσθηκε.

Έκτοτε;

Με έκπληξη ο Ελληνικός Λαός και με κατάπληξη η διεθνής κοινή γνώμη παρακολουθούν μια χελωνοδρομία αντί ενός ρωμαλαίου αγώνα ταχύτητας, γεγονός που δεν περιποιοεί τιμή σε κανένα.

Σήμερα γύρω από το κρεβάτι της βαρειάς ασθενούς Πατρίδος, η απληστία της κομματικής εξουσίας έχει στήσει παγανιστικό χορό με ανθρωποθυσίες και εξωπραγματικές υπερβολές. Ενώ την ίδια ώρα ως «εκτελεστικό απόσπασμα»

μας περιμένουν το P.S.I και η νέα δανειακή σύμβαση, (με τις μοιραία απορρέουσες πολυετείς υποχρεώσεις) μέσα σ' ένα επιδεινούμενο Διεθνές περιβάλλον.

Εδώ αρχίζουν οι μεγάλες ευθύνες που μας υποχρεώνουν με καθαρότητα, εντιμότητα και αποφασιστικότητα να εκφράσουμε τις συνετές θέσεις μας που ατενίζουν πάνω απ' όλα τις ζωτικές ανάγκες του λαού και του τόπου.

Κύριε Πρωθυπουργέ, προσερχόμαστε σε αυτήν την συνάντηση με τους άλλους Πολιτικούς Αρχηγούς με αίσθημα ηυξημένης ευθύνης και μετά λόγου γνώσεως σας καταθέτουμε έγκαιρα τις ακόλουθες προτάσεις και σκέψεις μας τις απολύτως συναρτώμενες με το σύνολο των διαπραγματεύσεων με την Τρόικα και οι οποίες αποτελούν το δικό μας πλαίσιο προβληματισμού.

Πρώτον: Κατά τις επικείμενες διαπραγματεύσεις τίποτα δεν θα πρέπει να δεχθούμε - άμεσα ή έμμεσα - που θα έχει επιπτώσεις στα Εθνικά μας θέματα ή στην μείωση της αμυντικής ικανότητας του χώρου Ελλάδος – Κύπρου. **Σημ:** *Παραδείγματος χάριν κατά τις διαπραγματεύσεις θα πρέπει να επιδιωχθεί - μεταξύ άλλων - η παραδοχή ότι οι αμυντικοί εξοπλισμοί τους οποίους προμηθευόμεθα (από τις χώρες κυρίως της Ευρωζώνης) πολλές φορές και με ληστρικούς δανεισμούς, δεν είναι δυνατόν ως οικονομικό μέγεθος να υπολογίζονται (να μετέχουν) στα ελλείμματα των προϋπολογισμών μας. Κατ' ελάχιστον επ' αυτού πρέπει να επιδιωχθεί έστω μία περίοδος χάριτος (εξαιρέσεως) μιας πενταετίας για την Ελλάδα.*

Δεύτερον: Δεν συζητούμε κανένα θέμα που δεν αποτέλεσε σε καμία περίπτωση αντικείμενο συζητήσεως τόσο κατά την συμφωνία της 26ης - 27ης Οκτωβρίου 2011 όσο και κατά τις συζητήσεις της Συνόδου Κορυφής των αρχών Δεκεμβρίου του 2011. (π.χ. 13ος - 14ος μισθός στον ιδιωτικό τομέα κ.λ.π.).

Τρίτον: Το Ευρωπαϊκό περιβάλλον δεν είναι πλέον το ίδιο, όπως στο πρόσφατο παρελθόν. Αυτό βεβαίως δεν σημαίνει ότι μπορούμε να δεχθούμε λόγω της επιδεινώσεώς του εκβιαστικά νέους, σκληρότερους όρους, που θα γονατίσουν την Χώρα για πολλές δεκαετίες. Τα πάντα έχουν όρια και κυρίως η αντοχή του Λαού και το μέλλον των παιδιών μας. Αν αυτό οι Τροϊκανοί δεν το βλέπουν πρέπει να τους κάνουμε να το δουν.

Τέτατον: Αυτή η Χώρα, λόγω λαθών των πολιτικών της ηγεσιών, μιας διεφθαρμένης μειοψηφίας του εγχώριου κατεστημένου, ή των υπερβολών τόσο της κοινωνίας της όσο και της κακής διοικήσεώς της δεν θα επιτραπεί τιμωρούμενη να ισοπεδωθεί ακόμη περισσότερο ώστε να γίνει μια Αλβανία του χθες ή μια Βόρειος Κορέα του σήμερα. Αν οι Τροϊκανοί δεν το αντιλαμβάνονται πρέπει με πειθώ να τους κάνουμε να το αντιληφθούν.

Πέμπτον: Η πίεση για την εξεύρεση πόρων και η πρωτοφανής φορολογική αφαιμάξη που οδηγούν σε απελπισία τους εργαζόμενους και τις επιχειρήσεις δεν συνάδουν ούτε ηθικά ούτε ουσιαστικά με την προκλητική προο-

δευτική αύξηση των τιμών, των τιμολογίων των οργανισμών κοινής ωφελείας, την ασύδοτη δράση της κερδοσκοπίας και την μεσαιωνική εκμετάλλευση της εργασίας.

Η επ' ολίγον έστω συνέχιση αυτής της ανισόροπης πορείας θα μεταβάλλει αργά ή γρήγορα την Ελλάδα σε ζούγκλα.

Ο πόλεμος των τιμών πρέπει να είναι διαρκής και σ' αυτόν τον πόλεμο ειδικότερα ζητούμε την τεχνογνωσία των Τροϊκανών.

Έκτον: Η σταδιακή ανάκαμψη (που είναι και πρέπει να είναι το κυρίως αιτούμενο) περνάει μέσα από την ανάπτυξη σε όλα τα επίπεδα του πρωτογενούς, του δευτερογενούς και του τριτογενούς τομέα. Αυτή όμως την αλήθεια φαίνεται να μη την συμμαρίζονται σοβαρά με τις απαιτήσεις τους οι ξένοι συνομιλητές μας και οι πάτρונές τους. Αυτό είναι το πρόβλημα. Και δεν είναι το μισθολογικό κόστος το εμπόδιο της ανάπτυξης.

Έβδομον: Δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να ενδώσουμε στην παράδοση ή στην υποθήκευση των ενεργειακών μας πόρων, των τυχόν στρατηγικών πρώτων υλών της επικράτειάς μας, ή της εθνικής μας γης ή ακόμη την εκποίηση ή διάλυση οργανισμών εθνικού ενδιαφέροντος (όπως έγινε π.χ. με το Ι.Γ.Μ.Ε.).

Όγδοο: Την ώρα που η πραγματική οικονομία καταδυναστεύεται και η αγορά είναι σε κατάσταση πνιγμού από την αδυναμία των τραπεζών να προσφέρουν πιστώσεις και εγγυήσεις για την λειτουργία της, γεγονός που σε μεγάλο βαθμό εμποδίζει την παραγωγικότητα των μικρών και μεγάλων δομών της οικονομίας της αγοράς μας, εμείς «πιεζόμαστε» για την απελευθέρωση των επαγγελματιών αγνοώντας το 99% της οικονομίας μας εξαντλούμενοι στο 1% του εθνικού οικονομικού μας προβληματισμού.

Ένατο: Στα όποια διαρθρωτικά (λογικά) μέτρα και τις μεταρρυθμίσεις (που οι τελευταίες ασφαλώς δεν αφορούν την ζωή μιας ολιγόμηνης κυβέρνησης), δεν μπορεί να παραβλέπεται χωρίς σοβαρές συνέπειες η ανάγκη για συστηματικό αγώνα άρσεως όλων των αντικινήτρων στην παραγωγική, βιομηχανική και εξαγωγική διαδικασία του τόπου.

Δέκατο: Καθ' όσον αφορά τις θέσεις στην κυρίως διαπραγμάτευση ως προς το ύψος του «κουρέματος» του δημοσίου χρέους και του επιτοκίου του δανεισμού μας είναι ασφαλώς τα δύο κυρίαρχα θέματα τα οποία απασχολούν τους πάντες εντός και εκτός της Ελλάδος.

Η όποια τελική διαπραγματευτική μας θέση είναι ανάγκη με καθαρότητα να εξηγηθεί στον ελληνικό λαό και με πειστικότητα στους δανειστές μας και κυρίως στους Ευρωπαϊκούς Οργανισμούς.

Για τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό η βέλτιστη απόφαση της Ελληνικής πλευράς θα πρέπει ουσιαστικά να επιδιώκει μία περικοπή του χρέους της τάξεως του 65 - 70 % και την αποδοχή επιτοκίων (βιωσιμότητας και δημοσιονομι-

κής αντοχής της ελληνικής οικονομίας για τα επόμενα είκοσι χρόνια) της τάξεως το maximum του 3 % (δηλαδή περίπου, ως όριο, το διπλάσιο επιτόκιο του γερμανικού δανεισμού του 2011).

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Ο ΛΑ.Ο.Σ. εν επιγνώσει της δραματικής καταστάσεως της καθημερινά επιδεινούμενης, (και εκτός των ελληνικών ορίων), επιδιώκει την ταχεία ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων δια της επισημάνσεως ότι η οποιαδήποτε κωλυσιεργία θα οδηγήσει τόσο την Χώρα μας όσο και την Ευρωζώνη σε ανυπολόγιστη περιπέτεια. Περιθώρια εκ μέρους μας ψευτοελιγμών ή εκ μέρους των δανειστών μας εκβιασμών δεν θα οδηγήσουν πουθενά. Συμβιβασμοί «ευκολίας» και ανεπίτρεπτες υποχωρήσεις που θα οδηγήσουν γενεές Ελλήνων στην δυστυχία επίσης δεν πρέπει να υιοθετηθούν κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Η κοινωνική συνοχή στην Χώρα έχει διαρραγεί και θα είναι εγκληματικό αν αυτή πλήρως ανατραπεί.

Κάποιοι εντός και εκτός της Χώρας ίσως αυτό το επιδιώκουν και κάποιες αμετανόητες εσωτερικές πολιτικές δυνάμεις ονειρεύονται ένα τρίτο γύρο επιχειρήσας μέσω των μηχανισμών της «πολιτικής τους κερδοσκοπίας» τον κανιβαλισμό της δημόσιας ζωής δια της δημαγωγίας και του Λαϊκισμού.

Οι Έλληνες από κακές εκτιμήσεις και οι ξένοι από λανθασμένες πεισματικές ιδεοληψίες, δημιουργούν τις προϋποθέσεις για να συρθεί από όλους (μαζί) ο χορός του Ζαλόγγου. Αυτό δεν πρέπει να το επιτρέψουμε.

Όλοι έπρεπε να έχουν πεισθεί ότι η συνταγή που επεβλήθη στην Ελλάδα (στο Ελληνικό πείραμα όπως ιστορικά θα αποδειχθεί) ήταν άστοχη και η εφαρμογή της από τους εγχώριους ερασιτέχνες νοσηλευτές, λάθος.

Ο «εκβιασμός» των παράλογων δεσμεύσεων δεν οδηγεί πουθενά. Αντίθετα πυροδοτεί την κοινωνική αναστάτωση και μεγεθύνει τις δεξαμενές των μηδενιστών των άκρων.

Για όλα αυτά σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να χάσουμε τον μπούσουλα των εθνικών μας ευθυνών. Και εδώ ανακύπτει το κρίσιμο διπλό ερώτημα:

Τί κάνουμε στην περίπτωση που βρεθούμε μπροστά σε ναυάγιο καθ' όσον αφορά τον δανεισμό της χώρας ή στην περίπτωση κατά την οποία βρεθούμε ενώπιον αδιεξόδου ως προς το «κούρεμα» του δημοσίου χρέους;

Ποιοί είναι οι εναλλακτικοί εν προκειμένω συνδυασμοί μας και ποιές οι εναλλακτικές προτάσεις μας, υπάρχουν;

Κύριε Παπαδήμο, σας στηρίζουμε.

Γ. ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ
Πρόεδρος ΛΑ.Ο.Σ.

ΜΕΜΟ Νο1

Προς: τον κ. Πρωθυπουργό
και τους Πολιτικούς Αρχηγούς

ΜΕΜΟ 29ης Ιανουαρίου 2012

1. Επί της ουσίας της σημερινής συσκέψεως. Μας υπεβλήθη ένας πολυσέλιδος πίνακας απαιτήσεων εν είδη υποχρεωτικών όρων εφαρμογής χωρικής διάθεση (σύμφωνα με το περιεχόμενο και το πνεύμα του) ανταλλαγής ουσιαστικών απόψεων ή και βελτιώσεων καθ' όσον αφορά την αξιολόγησή τους και συγκεκριμένα: Δεν μας δίδεται η δυνατότητα να συζητήσουμε λογικά και έντιμα μαζί τους π.χ. αν είναι εφικτοί οι όροι, μέσα σε ποιο χρονικό διάστημα, με ποιούς μηχανισμούς, με ποιά μέσα, τέλος με ποιές εντός της έννομης ελληνικής τάξης διαδικασίες όλα αυτά θα πραγματοποιηθούν. Είμαστε ένα σύγχρονο δημοκρατικό κράτος. Δεν είμαστε στο πουθενά. Η Ελληνική Δημοκρατία δεν ιδρύεται τώρα, υπάρχει και έχει δημοκρατικούς κανόνες και συνταγματικούς περιορισμούς.

Φοβούμαι ότι οι απαιτήσεις και οι όροι που διάβασα στο πολυσέλιδο κείμενο δεν είναι όροι συμφωνίας δανειστού προς δανειζόμενου αλλά όροι ολοκληρωτικής υποταγής...

Εδώ στο σημείο αυτό, προεισαγωγικά, πρέπει να σημειωθεί ότι οι όποιες οικονομικές εξελίξεις ανά τον κόσμο, υπακούουν σε ένα λογικό κανόνα: Για να επιτύχουν πρέπει να ανταποκρίνονται στις δυνατότητες και τις αντοχές του όποιου λαού. (Και οι αγορές πρέπει να γνωρίζουν ότι στην εποχή μας οι εκβιασμοί τους καταλήγουν σε βίαιες ανατροπές).

Τέλος εκείνο τ' οποίον θα ήθελα να σημειωθεί είναι ότι από πουθενά δεν βγαίνει οικονομικό αποτέλεσμα των απαιτήσεων των όρων του πίνακος που μας εδόθη, αλλά ούτε και ποιες είναι οι κοινωνικές συνέπειες - επιπτώσεις τους

Παραδειγματικά αναφέρομαι στο σήμερα. Έχουμε στην πραγματικότητα 1.000.000 ανέργους και σύμφωνα με πρόχειρες εκτιμήσεις 600.000 υποαπασχολούμενους. Αν με τα προτεινόμενα μέτρα οι άνεργοι γίνουν 1.500.000 και οι υποαπασχολούμενοι 1.000.000 αυτό θα σημαίνει βέβαιες κοινωνικές συγκρούσεις και επανάσταση. Ποιος ανόητος και ανεύθυνος θα μπορούσε κάτι παρόμοιο να το δεχθεί. Και διερωτώμαι σε τι θα διαφέρουν για την χώρα και την ελληνική κοινωνία (ως αποτέλεσμα) η οδός της χρεοκοπίας από το έννομα συμπεφωνημένο καταναγκασμό του Λαού στην εξαθλίωση.

2. Μας υπεβλήθη ένας πολυσέλιδος πίνακας ετερόκλιτων απαιτήσεων επί

παντός επιστητού οι περισσότερες των οποίων είναι σαφές (όπως και οι πιέσεις για τις υπογραφές μας) ότι είναι αιτήματα διαφόρων εγχώριων κύκλων και συμφερόντων. Είναι υποβολιμαίες.

Οι περισσότερες από τις εν λόγω απαιτήσεις του πίνακα είναι εσκεμμένα αόριστες για να μπορούν ως ακορντεόν να παίζουν, στην πορεία του χρόνου του χρέους, ρυθμούς κατά την βούληση των δανειστών ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ.

Καθ' όσον αφορά τον ζητούμενο χρόνο εφαρμογής τους είναι δόλια μικρός - ελάχιστος ώστε να μπορεί να επεκτείνεται με νέες απαιτήσεις κατά τις ορέξεις του κρίνοντος αλλοδαπού επόπτη μας (ο οποίος και προαναγγέλθηκε εκ μέρους της Γερμανικής πλευράς χθες).

Τι να πρωτοαναφέρω; Σταματώ ενδεικτικά στη θρασύτητα της απαιτήσεως καθ' όσον αφορά τον «αριθμό» των αναγκών στις επιλογές (!) στελεχών των Στρατιωτικών Σχολών και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Ακούστε Κύριοι, βρισκόμαστε μπροστά σε κάτι το πρωτοφανές. Ιδρύεται για την Ελλάδα μέσω αυτών των σελίδων που μας υποβλήθηκαν μια επονεΐδιση κηδεμονία. Μία εξωσυνταγματική, αυθαίρετη και αυταρχικά υπερκείμενη των πάντων ΑΡΧΗ. Μία καμουφλαρισμένη δικτατορία δεκαετιών. Ένα μόνιμο καθεστώς καταπίεσης του λαού μας (λόγω χρεών).

Αυτό Κύριοι δεν δείχνει ενδιαφέρον για λύση του ζητήματος του ελληνικού χρέους αλλά σαφέστατα το λιγότερο εσκεμμένη πρόθεση στο να καταστεί η Ελλάδα πειραματικός σωλήνας της πανευρωπαϊκής χρηματοοικονομικής κρίσης που δημιούργησε η παγκοσμιοποίηση.

Όχι κύριοι, κατά την ταπεινή μου γνώμη υπάρχει και τρίτη οδός. Η έντιμη, η λογική και η διεθνώς παραδεκτή. Και δεν συζητώ για προτάσεις δημοψηφισμάτων οι οποίες επιπολαιώς «κάηκαν», συζητώ και ζητώ κάτι άλλο. Την προσφυγή μας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σ' αυτόν τον ύπατο φορέα εκπροσωπήσεως των ευρωπαϊκών λαών, ο οποίος ν' αποφανθεί αφού μελετήσει αυτό το διάτρητο κείμενο (του οποίου οι προεκτάσεις ξεπερνούν τα οικονομικά μεγέθη, τις χρηματαγορές, τα ελλείμματα και τους δανεισμούς και τραυματίζουν καίρια κοινωνικούς θεσμούς, ανθρώπινα δικαιώματα, κοινωνικές κατακτήσεις και την κοινωνική συνοχή). Να εναρμονίσει (το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο) αυτό το κείμενο με την Συνθήκη της Λισσαβώνας, που ως οωνεί συνταγματικό κείμενο, διέπει τους ευρωπαϊκούς λαούς και τις επιταγές του ευρωπαϊκού κεκτημένου. Να ψηφίσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το ναί ή το όχι μια και εμείς ανάξια τραυματίσαμε προχθές την εικόνα του δικού μας κοινοβουλίου.

Να πάνε εκεί οι όροι- απαιτήσεις των δανειστών και οι υποκρυπτόμενοι εκβιασμοί αυτού του κειμένου.

Ας δουν, ας νιώσουν οι 27 Ευρωπαϊκοί λαοί και οι κυβερνήσεις τους δια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που οδηγούν την Ελλάδα οι δανειστές τα διεθνή χρηματοπιστωτικά κυκλώματα και τα ποικίλα εγχώρια και αλλοδαπά συμφέροντα.

Γ. Καρατζαφέρης

Σημ:

Οι εμπλοκές, τα δικά μας λάθη, οι καθυστερήσεις, οι απειλητικές διαρροές και οι άγριες απαιτήσεις των δανειστών μας και των Ευρωπαϊκών φορέων που τους εκπροσωπούν, πρέπει υποχρεωτικά να μας οδηγήσουν στην κατφυγή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

ΜΕΜΟ Νο 2

Αθήνα, 3 Φεβρουαρίου 2012
Προς τον κ. Πρωθυπουργό
και τους κ.κ. Πολιτικούς Αρχηγούς

Διαπραγμάτευση.

Προαπαιτούμενο της διαπραγμάτευσης είναι η ακριβής πληροφόρηση, η γνώση. Η παρουσίαση και ανάλυση όλων των τιθεμένων προς την ελληνική πλευρά θεμάτων, δηλαδή προς εμάς, είναι το ζητούμενο, άλλως η έκφραση γνώμης και η δέσμευση οιοδήποτε εξ ημών θα είναι πράξη επιπολαία και επικίνδυνη.

- Επιθυμούμε να γνωρίζουμε επακριβώς ποιες είναι οι αμετακίνητες θέσεις των συνομιλητών μας στο ανώτατο επίπεδο και όχι μόνον των υπαλλήλων τους, «τροϊκανών». (π.χ. ετέθη ποτέ πρόσφατα ή παλαιότερα στις Συνόδους Κορυφής, στο ECOFIN ή στο EUROGROUP θέμα αριθμητικής συνθέσεως και επιλογής του στελεχιακού δυναμικού των Ενόπλων μας Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας;)

- Το Δ.Ν.Τ. ξεκίνησε ήπια και συνετά την εμπλοκή του στην Ελληνική περίπτωση. Σήμερα εμφανίζεται να έχει τον κύριο ρόλο, και μάλιστα σκληρά διαφοροποιημένο. Γιατί;

Αντιλαμβάνονται οι εταίροι μας ότι με τις ακραίες επιμονές και εμμονές τους δημιουργείται ανεξέλεγκτο κλίμα δυσαρέσκειας του ελληνικού λαού, το οποίο έρχεται σε αντίθεση προς τις επιζητούμενες από όλους ομαλές εξελίξεις;

- Η διατύπωση των «έκτακτων» προς ρύθμιση θεμάτων (αλλαγών και μεταρρυθμίσεων του πίνακα των «όρων» που μας εδόθη), υποκρύπτει την δυνατότητα εμφανίσεως και προσθέτων απαιτήσεων (στην «πορεία της καταβολής» των δόσεων του νέου μεγάλου δανείου).

- Οι νέες ρυθμίσεις, οι οποίες απαιτούνται από μας (θα έλεγα οι «όροι επιβολής» των δανειστών μας) έχουν δύο κρίσιμα σκέλη:

ΠΡΩΤΟ: το πως νομοθετικά θα διεκπεραιωθούν με την δεδομένη αντίδραση των Βουλευτών και

ΔΕΥΤΕΡΟ: Αν οδηγούν στην εξαθλίωση του Λαού ή όχι. Σε αυτά τα προαπαιτούμενα, για μένα θέματα, πρέπει να απαντήσουμε τώρα.. Και επ' αυτών να ενημερώσουμε τον Λαό.

- Η Κυβέρνηση δια του υπουργού Οικονομικών και Αντιπρόεδρου της (εντός και εκτός Βουλής) μας ζητά να συμμετάσχουμε, τώρα και όχι αύριο, στην διαπραγμάτευση. Δεν φαντάζομαι ότι «ο πίνακας όρων» που μας κοι-

νοποιήθηκε αποτελεί σοβαρό πλαίσιο για συμμετοχή στην διαπραγμάτευση. Όπως είναι σε όλους σας γνωστό για κάθε μία από τις αλλαγές που απαιτούν οι «όροι» του πίνακα χρειάζεται να έχουμε τα κρίσιμα στοιχεία. Π.χ. 1) Ποιο το οικονομικό αποτέλεσμα της κάθε επιδιωκόμενης ρύθμισης; 2) Μέσα σε ποιο χρονικό διάστημα μπορεί να γίνει η υλοποίηση των μέτρων; 3) Με τι μέσα διοικητικά αυτά θα εφαρμοσθούν; 4) Με ποιες νομοθετικές ρυθμίσεις τέλος θα επιβληθούν; Χωρίς την παρουσία αυτών των στοιχείων καμία άποψη δεν μπορεί να εκφέρει σοβαρά κανείς και ασφαλώς η όποια διαπραγμάτευση θα είναι απολύτως ελαττωματική.

- Στους τυχόν ισχυρισμούς ότι δεν υπάρχει χρόνος για λογική – άνετη διαπραγμάτευση, η απάντησή μου είναι διαφορετική. Το ίδιο σκηνικό στήθηκε και στο Α Μνημόνιο, τα λάθη του οποίου είναι τραγικά και μας απεκρύβησαν και τα οποία μας παρακολουθούν, και θα μας βασανίζουν για χρόνια.

ΟΧΙ στο δις εξαμάρτείν. Για πολλούς και για μένα, ορισμένες πτυχές του μεγάλου δανεισμού και του «κουρέματος» του χρέους της Χώρας οδηγούν, (αν δεν αντιδράσουμε), με μεγάλη βεβαιότητα, σε μακρά επονείδιστη κηδεμονία και στην εξαθλίωση μεγάλου μέρους του Λαού μας **Αμφότερα οδηγούν στην ανατροπή**. Αυτές τις πτυχές επομένως πρέπει με προσοχή και αίσθημα ευθύνης να τις αναλύσουμε και επ' αυτών να αποφασίσουμε.

- Η «απειλή» της εξόφλησης των 14 δις στις 20 Μαρτίου ή «άλλως χρεοκοπούμε», που λειτουργεί εκβιαστικά νομίζω ότι μπορεί να απορριφθεί. Θεωρώ ότι με κοινή συμφωνία, με τους ομολογιούχους, μπορούμε να πάρουμε παράταση ενός μηνός ή να ζητήσουμε από τους εταίρους μας δάνειο – γέφυρα. Άλλως οδηγούμεθα πράγματι στην χρεοκοπία. Θα είμαι όμως περιέργος να δω (παρά τις δραματικές και επώδυνες - σε ένα τέτοιο γεγονός - εξελίξεις για την χώρα μας) πόσο αντέχουν σ' ένα τέτοιο κακό όνειρο οι ισχυροί πρωταγωνιστές του σήμερα. Να δω, στην κάλητη του εκλογικού έτους 2012 τις επιπτώσεις για τον Ομπάμα, την Μέρκελ και τον Σαρκοζί, της Ελληνικής Χρεοκοπίας!

- Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να σταθώ και να επισημάνω στην κυβέρνηση ότι σε διαπραγματεύσεις, κυρίως με τοκογλύφους και σκληρές κυβερνήσεις, χρησιμοποιείς είτε τα όπλα που έχεις - αν έχεις - για να αμυνθείς, προστατεύοντας την Χώρα και τον Λαό ή τις συγκυρίες. Οι εκλογές του 2012 στις τρεις αυτές χώρες είναι οι «καλές συγκυρίες». Ελπίζω αυτά που λέγω και με τον κακό ίσως τρόπο που σας τα λέγω να είναι κατανοητά.

- Κατ' εμέ η σκληρή και επωφελής για την χώρα διαπραγμάτευση σημαίνει: **Πρώτον**: Προστασία της αξιοπρέπειας της Χώρας και του Λαού της. Οτιδήποτε ταπεινώνει είναι απαράδεκτο (Όπως π.χ. οι απαιτούμενες ξανά υπογραφές των πολιτικών αρχηγών(!) Εφαρμογή του Αγγλικού Δικαίου στην δανειακή σύμβαση ή η τοποθέτηση γκαστλάιτερ στην Αθήνα)

Δεύτερον: Απόρριψη των δανειακών - τοκογλυφικών εκβιασμών, οι οποίοι δεν οδηγούν πουθενά.

Τρίτον: Να μας δοθεί οπωσδήποτε ο λογικός χρόνος για να μπορέσουμε να εξετάσουμε τόσο τις δυνατότητες εφαρμογής των νέων αλλαγών που μας ζητούν (μακριά από τους πάσης φύσεως συντεχνιακούς αντεκβιασμούς ή τις κρατικές αγκυλώσεις) όσο και τις επιπτώσεις τους στην πορεία του τόπου.

Τέτατον: Επιβεβλημένη η προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προκειμένου να αποφανθεί αυτό το ίδιο για το παραδεκτό και την νομιμότητα (Συνθήκη της Λισσαβώνας, Ευρωπαϊκό κεκτημένο), των νέων απαιτήσεων των Ευρωπαϊκών Οργάνων ως προς τις ρυθμίσεις του Δημοσίου Χρέους της Ελλάδος και της νέας δανειακής σύμβασης.

Πέμπτον: Άμεσα υλοποιήσιμα αναπτυξιακού χαρακτήρα μέτρα στον πρωτογενή, δευτερογενή και τριτογενή τομέα της οικονομίας μας.

- Καθ' όσον αφορά την δική μας αξιόπιστη παρουσία, φαντάζομαι ότι κανένας μας δεν είναι ευτυχής από τις κοινοβουλευτικές πρακτικές των τελευταίων ημερών. Συμφωνήσαμε για λόγους υπέρτατης εθνικής ανάγκης στην συγκρότηση μίας κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας με ειδική αποστολή. Το επιτύχαμε – έστω και αν αισθητικά έχουμε – όπως αποδεικνύεται και από τις καταθέσεις κομματικών νομοσχεδίων – κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Αυτό, όπως γίνεται αντιληπτό, δεν είναι παραδεκτό, γιατί προκαλούνται ανεπίτρεπτα ανόητες τριβές και γελοιοποιήσεις αυτής της κοινής μας προσπάθειας, τούτη την ώρα. Καθώς βρισκόμαστε σ' αυτό το τελευταίο και πιο κρίσιμο στάδιο του εγχειρήματός μας για την διάσωση της Χώρας, προτείνω, για σωρεία λόγων, τον άμεσο ανασχηματισμό της Κυβερνήσεως κατά τα πρότυπα της Κυβερνήσεως Μόντι και την αποφυγή καταθέσεως στην Βουλή οιαδήποτε νομοθετήματος το οποίο θα βρίσκεται εκτός των αναγκών της ρυθμίσεως του Δημοσίου Χρέους και της δανειακής σύμβασης.

Όλες οι πιο πάνω προτάσεις μου (όπως και εκείνες του ΜΕΜΟ Ι) έχουν απόλυτη σχέση με το σύνθετο αδιέξοδο στο οποίο βρισκόμαστε, λόγω πιέσεων και εκβιασμών, και την εμφανή διαπραγματευτική μας αδυναμία.

Κύριε Παπαδήμο
Σας στηρίζουμε.

Γιώργος Καρατζαφέρης

**Προς: Την Α.Ε. τον Πρωθυπουργό της Ελλάδος
κ. Παπαδήμο Λουκά**

Αγαπητέ κ. Πρωθυπουργέ,

Στα θέματα αρχής και στους γενικούς άξονες συμφωνήσαμε.

Πέραν των πολλών και σημαντικών επί μέρους προβλημάτων, μένουν τα κρίσιμα θέματα νομιμότητας και συνταγματικότητας των αποφάσεών μας. Όπως επίσης και ο σαφής υπολογισμός του αποτελέσματος (για τον Ελληνικό λαό), του σύνθετου εγχειρήματος της αναδιάρθρωσης του χρέους και της δανειακής σύμβασης.

Προς τούτο και χωρίς να παραβλέπω, να υποβαθμίζω ή να αγνωώ, ούτε για μια στιγμή: 1) Τους κινδύνους διάλυσης του κοινωνικού Κράτους και του Κράτους Δικαίου 2) Τον αυξανόμενο περιορισμό της εθνικής μας κυριαρχίας 3) Την δια καταναγκασμού προσχώρησή μας σε απαράδεκτες μορφές εργασιακού μεσαίωνα 4) Την διάσπαση της κοινωνικής μας συνοχής με την προοδευτική εξαθλίωση των Ελλήνων 5) Την συντριβή χιλιάδων επιχειρήσεων 6) Την εξουθενωτική ανεργία και υποαπασχόληση 2 εκατομμυρίων ανθρώπων και τέλος 7) Την αισθητή συρρίκνωση των αμυντικών δυνατοτήτων των Ενόπλων Δυνάμεων της Χώρας, **παρακαλώ θερμά όπως προ της όποιας τελικής μας συγκατάθεσης να έχουμε έγκαιρα:**

A). Την ρητή γραπτή διαβεβαίωση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και των υπηρεσιών τόσο του Υπουργείου του, όσο και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και της Τραπέζης της Ελλάδος, ότι οι δεσμεύσεις που περιέχονται στην δανειακή σύμβαση είναι σε πλήρη αρμονία με την Ελληνική και Ευρωπαϊκή έννομη τάξη.

B). Την ρητή γραπτή διαβεβαίωση ότι το συμβατικό αποτέλεσμα της δανειακής σύμβασης δεν οδηγεί μακροπρόθεσμα στην οικονομική και κοινωνική κατάρρευση της χώρας.

Εάν τα ανωτέρω δεν προσκομισθούν είναι αδύνατον να συζητήσουμε πολιτικά και τεχνοκρατικά τα ευρισκόμενα ενώπιόν μας επιμέρους κεφάλαια των απαιτούμενων δεσμεύσεων της δανειακής σύμβασης.

Αναμένοντας την απάντησή σας
διατελώ με ιδιαίτερα αισθήματα εκτίμησης

Γεώργιος Καρατζαφέρης

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ
(Κατά την συζήτηση των Πολιτικών Αρχηγών)

«Με σαφήνεια πρέπει να σας πω ότι έχω την αίσθηση – μετά από όλα όσα έχουν συμβεί στους τρεις μήνες – ότι η Χώρα υπό την μία ή την άλλη εκδοχή, οδηγείται σε πρωτοφανή δοκιμασία. Οι ευθύνες μας επομένως είναι τεράστιες.

Θέλω να γνωρίζετε ότι δεν προτίθεμαι να «υπογράψω» μια σύμβαση εντός ελάχιστων ωρών της οποίας το περιεχόμενο σε πολλά σημεία δεν με βρίσκει σύμφωνο (ούτε επιθυμώ αργότερα, να παίξω τον απολογητικό ρόλο της Κατσέλη).

Και κυρίως δεν θα «υπογράψω» γιατί δεν μας έχουν προσκομισθεί αυτά τα οποία κ. Πρωθυπουργέ με την επιστολή μου σας ζήτησα.

Ο εκβιαστικός ισχυρισμός και η επιμονή ότι δεν υπάρχει χρόνος, είναι απαράδεκτα και επιπόλαιο. Εδώ καλούμαστε να δεσμεύσουμε την Πατρίδα για τα επόμενα 40-50 χρόνια και δεν βρίσκουμε τον χρόνο των ολίγων εβδομάδων; Σε κάθε περίπτωση, είμαι πέραν των άλλων κάθετα αντίθετος στις τελευταίες νέες απαιτήσεις των Τροϊκανών, για μείωση των κατωτέρων μισθών, την περικοπή των επικουρικών συντάξεων ή π.χ. την περικοπή – κατάργηση του πολυτεκνικού επιδόματος».

Ευχαριστώ για την μέχρι τώρα συνεργασία μας και σας διαβεβαιώ ότι δεν είναι στις προθέσεις και το αίσθημα της ευθύνης μου, το να σταθώ με τις ενστάσεις μου εμπόδιο στην Κυβέρνηση.

Θα με έχετε σύμμαχο στις όποιες θετικές αποφάσεις σας.

Ο ΛΑΪΚΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

**Συνεπής και μοναδικός εκφραστής
του Πατριωτικού Χώρου.**

**Μέσα στο ιερό καθεστώς της Ελευθερίας
και της πραγματικής Δημοκρατίας
θα συνεχίσει να υπεραμύνεται της Πατρίδας
και με ανθρωπιά και αλληλεγγύη
να στηρίζει την Οικογένεια
και την Ορθόδοξη Πίστη**